31993R3604

L 332/4 EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS 1993 12 31

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 3604/93

1993 m. gruodžio 13 d.

nustatantis apibrėžimus, susijusius su Sutarties 104a straipsnyje numatytos privilegijos naudotis finansų įstaigomis draudimo taikymu

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį ir ypač į jos 104a (2) straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ([1]);

bendradarbiaudama su Europos Parlamentu ([2]);

kadangi Sutarties 104a straipsnyje numatytos privilegijos naudotis finansų įstaigomis draudimas yra būtinas valstybinio sektoriaus prisitaikymo prie rinkos mechanizmų disciplinos vykdant finansavimo operacijas elementas ir tokiu būdu prisideda prie biudžeto vykdymo tvarkos stiprinimo; kadangi, be to, jis užtikrina visų valstybių narių valstybiniams sektoriams vienodas teises naudotis finansinių įstaigomis;

kadangi Taryba turi apibrėžti tokio draudimo taikymui reikalingus apibrėžimus;

kadangi valstybės narės ir Bendrija privalo tinkamai laikytis atviros rinkos ekonomikos, kurioje yra laisva konkurencija, principo;

kadangi, visų pirma, šis reglamentas neturėtų daryti įtaką šio principo besilaikančių rinkų organizavimo metodams;

kadangi šiuo reglamentu nesiekiama kištis į šio principo besilaikančių valstybinių finansinių institucijų veiklą;

kadangi Sutarties 104a straipsnis draudžia privilegiją naudotis finansų įstaigomis; kadangi reikia apibrėžti veiklos rūšis, kurioms taikomas šis draudimas; kadangi tai jokiu būdu negali turėti įtakos finansinių institucijų laisvai prisiimamiems sutartiniams įsipareigojimams;

kadangi tame pačiame straipsnyje yra numatyta, kad rizikos ribojimu gali būti pateisintas nukrypimas nuo šio draudimo principo; kadangi, vis dėlto, prisidengiant rizikos ribojimu, įstatymai ir kiti teisės aktai negali būti naudojami slaptam tokios privilegijos suteikimui;

kadangi tas pats draudimas galioja valstybinėms įmonėms; kadangi jos yra apibrėžtos 1980 m. birželio 25 d. Komisijos Direktyvoje 80/723/EEB dėl valstybių narių ir valstybinių įmonių tarpusavio santykių skaidrumo ([3]);

kadangi dėl priežasčių, susijusių su pinigų politika, finansų įstaigos ir, visų pirma, kredito įstaigos gali būti įpareigotos turėti reikalavimų Europos centriniam bankui ir (arba) nacionaliniams centriniams bankams;

kadangi Europos centrinis bankas ir nacionaliniai centriniai bankai, kaip valstybinės institucijos, negali imtis priemonių, suteikiančių privilegiją naudotis; kadangi Europos centrinio banko arba nacionalinių centrinių bankų priimtos taisyklės dėl skolos vertybinių popierių mobilizavimo arba įkeitimo negali būti naudojamos kaip priemonė privilegijos naudotis finansų įstaigomis draudimui apeiti;

kadangi, siekiant užkirsti kelią šio draudimo apėjimui, Bendrijos teisėje naudojami finansų įstaigų apibrėžimai turėtų būti papildyti įtraukiant ir įstaigas, kurios dalyvauja finansinėje veikloje, kuri dar nėra suderinta Bendrijos lygiu, tokias kaip, pavyzdžiui, trečiųjų valstybių įstaigų skyrius, holdingo ir faktoringo bendroves, kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektus (KIAVPS), pensinio aprūpinimo įstaigas ir t. t.;

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Sutarties 104a straipsnyje „visokios priemonės, suteikiančios privilegiją naudotis finansų įstaigomis“ yra apibrėžiamos kaip įstatymai ir kiti teisinę galią turintys ir vykdant valstybinius įgaliojimus priimti aktai, kurie:

— įpareigoja finansų įstaigas įsigyti arba turėti Bendrijos institucijų arba organų, centrinių Vyriausybių, regiono, vietos ar kitų valdžios institucijų, kitų viešosios teisės reglamentuojamų organų arba valstybių narių valstybinių įmonių (toliau tekste vadinamų „valstybiniu sektoriumi“) įsipareigojimus, arba

([1]) OL C 324, 1993 12 1, p. 7; ir OL C 340, 1993 12 17, p. 6.
([2]) OL C 329, 1993 12 06 ir 1993 m. gruodžio 2 d. sprendimas (OL dar neskelbtas).
([3]) OL L 195, 1980 7 29, p. 35. Direktyva, su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 93/84/EEB (OL L 254, 1993 10 12, p. 16).

— nustato naudotis mokestines lengvatas, taikomas tik finansų įstaigoms, arba rinkos ekonomikos principų neatitinkančius finansinius privalumus, siekdami paskatinti minėtas institucijas įsigyti arba turėti tokius įsipareigojimus.

2. Privilegiją naudotis finansų įstaigomis suteikiančiomis priemonėmis nėra laikomos priemonės, susijusios:

— su socialiniais būsto finansavimo įsipareigojimais pagal specialias sąlygas, tokias kaip *inter alia* įsipareigojimas centralizuoti lėšas valstybinėse finansinėse institucijose, kai valstybiniame sektoriuje vyraujančios ir to paties pobūdžio privačių skolininkų finansavimo sąlygos yra vienodos,

— įsipareigojimu centralizuoti lėšas valstybinėje kredito įstaigoje, jeigu toks apribojimas 1994 m. sausio 1 d. yra neatskiriama kredito įstaigų tinklo struktūros arba konkrečių namų ūkiams skirtų taupymo mechanizmų dalis, kai tokiais mechanizmais siekiama užtikrinti viso tinklo arba konkrečių mechanizmų finansavimą. Tokių centralizuotų lėšų panaudojimą pagal laisvos konkurencijos rinkos ekonomikos principą privalo nustatyti atitinkamos valstybinės kredito įstaigos vadovybė,

— įsipareigojimus, susijusius su remonto darbų šalinant katastrofų padarytą žalą finansavimu jeigu, tokiu atveju, valstybinio sektoriaus remonto darbų finansavimo sąlygos nėra palankesnės už atitinkamas privataus sektoriaus finansavimo ir remonto darbų sąlygas.

2 straipsnis

Sutarties 104a straipsnyje „rizikos ribojimas“ reiškia tam tikrus vertinimus, kuriais grindžiami nacionaliniai įstatymai ir kiti teisės aktai paremti Europos bendrijos teise arba ją atitinkantys, ir skirti vystyti tinkamą finansinių institucijų veiklą, siekiant visos finansinės sistemos stabilumo sustiprinimo ir tokių institucijų klientų apsaugojimo.

3 straipsnis

1. Sutarties 104a straipsnyje „valstybinė įmonė“ reiškia valstybės įmones, kurioms valstybė arba kitos regioninės ar vietinės valdžios institucijos gali daryti tiesioginės arba netiesioginės dominuojančią įtaką, nes šios įmonės yra jų nuosavybė, jos finansiškai dalyvauja jose ar dėl tokioms įmonėms taikomų taisyklių.

Dominuojančią įtaką valstybė ir kitos regioninės ir vietinės valdžios institucijos turi tada, kai:

a) joms įmonėje tiesiogiai arba netiesiogiai priklauso didesnė dalis jos pasirašytų akcijų;

b) jos tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja didesnę dalį įmonės išleistų akcijų suteikiamų balsavimo teisių; arba

c) jos tiesiogiai arba netiesiogiai gali paskirti daugiau kaip pusę įmonės administracinio, valdymo arba priežiūros organo narių.

2. Nepažeidžiant Europos centrinio banko ir nacionalinių centrinių bankų, kaip valstybinių institucijų, įsipareigojimo netaikyti Sutarties 104a straipsnyje numatytos privilegijos naudotis suteikimo priemonių, minėti bankai pagal šį straipsnį valstybinio sektoriaus dalimi nelaikomi.

3. „Nacionaliniai centriniai bankai“ reiškia valstybių narių centrinius bankus ir Liuksemburgo Pinigų institutą.

4 straipsnis

1. Sutarties 104a straipsnyje „finansų įstaigos“ reiškia:

— kredito įstaigas, kaip apibrėžta Direktyvos 77/780/EEB 1 straipsnyje ([1]),

— draudimo įmones, kaip apibrėžta Direktyvos 92/49/EEB 1 straipsnio (a) punkte ([2]),

— draudimo įmones, kaip apibrėžta Direktyvos 92/96/EEB 1 straipsnio (a) punkte ([3]),

— KIAVPS, kaip apibrėžta Direktyvos 85/611/EEB 1 straipsnio 2 dalyje ([4]),

— investicines firmas, kaip apibrėžta Direktyvos 93/22/EEB 1 straipsnio 2 dalyje ([5]),

([1]) 1997 m. gruodžio 12 d. Tarybos Direktyva 77/780/EEB dėl kredito įstaigų perėmimą ir veiklą reglamentuojančių įstatymų, taisyklių ir administracinių nuostatų koordinavimo (OL L 322, 1977 12 17, p. 30). Direktyva, su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 89/646/EEB (OL L 386, 1989 12 30, p. 1).

([2]) 1992 m. birželio 18 d. Tarybos Direktyva 92/49/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tiesioginiu draudimu, išskyrus gyvybės draudimą, derinimo (trečioji ne gyvybės draudimo direktyva) (OL L 228, 1992 8 11, p. 1).

([3]) 1992 m. lapkričio 10 d. Tarybos Direktyva 92/96/EB dėl gyvybės draudimo įstatymų, taisyklių ir administracinių nuostatų koordinavimo (trečioji direktyva dėl gyvybės draudimo) (OL L 360, 1992 12 9, p. 1).

([4]) 1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos Direktyva 85/611/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIPVPS), derinimo (OL L 375, 1985 12 31, p. 3). Direktyva, su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 88/220/EEB (OL L 100, 1988 4 19, p. 31).

([5]) 1993 m. gegužės 10 d. Tarybos Direktyva 93/22/EEB dėl investicinių paslaugų vertybinių popierių srityje (OL L 141, 1993 4 6, p. 11).

— kitas įmones, kurių veikla yra panaši į ankstesnėse įtraukose nurodytų įmonių veiklą, arba kurių pagrindinė veikla yra finansinių aktyvų įsigijimas arba finansinių reikalavimų transformavimas.

2. Toliau išvardintos įstaigos nėra laikomos 1 dalyje apibrėžtomis finansų įstaigomis:

— Europos centrinis bankas ir nacionaliniai centriniai bankai,

— pašto finansinių paslaugų tarnybos, jeigu jos priklauso bendram Vyriausybiniam sektoriui, kuris apibrėžtas Europos integruotų ekonominių sąskaitų sistemoje, arba jeigu pagrindinė jų veikla yra Vyriausybės finansinio agento funkcijos vykdymas, ir

— įstaigos, kurios priklauso šalies Vyriausybiniam sektoriui pagal Europos integruotų ekonominių sąskaitų sistemoje pateiktą jo apibrėžimą, arba kurių įsipareigojimai visiškai atitinka valstybės skolą.

5 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 1994 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 1993 m. gruodžio 13 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

Ph. MAYSTADT